

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

Milí čtenáři časopisu Malíček,

prázdniny jsou za námi a zůstaly jen vzpomínky. Září uteklo jako voda a Je tu opět říjen. Stromy se kývají ze strany na stranu, opadává listí a my posloucháme uklidňující píseň větru. Na podzim se nemůžeme moc zabavit. Můžeme tak akorát sbírat ořechy nebo pouštět draky. To se poslouchá ještě hezky. Horší už je to s učením. Je měsíc, kdy se začínají psát písemky a vůbec učení přibývá o sto šest. Je to otrava, co? Nemyslete na písemky a vylepšete si náladu naším prvním číslem časopisu Malíček.

Přejeme vám krásné počteníčko.

Redaktoři časopisu Malíček.

ročník IX, číslo 1

říjen 2000

cena 5 Kč

STRÍPKY

Z PRÁZDNIN

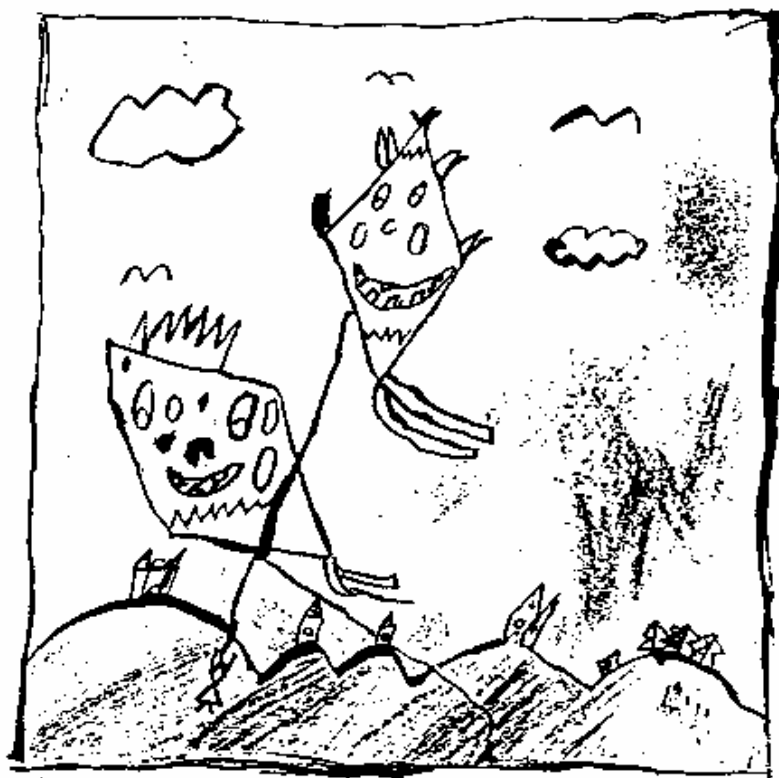
Seznámení
s novými učiteli

Klub mladých
debrojářů

ZE ŽIVOTA
ŠKOLY

LETNÍ OLYMPIJSKÉ
HRY

MAUGLIHO HRÁTKY
SE ZVÍŘÁTKY

ZÁŘÍ

Léto už se jinak tváří,
začalo nám přece září.
Sluníčku už slábne síla,
už se tolik neusmívá.
Ale nám to nevadí,
učitel nás naladí.
Už slyšíme jeho hlas,
začal přece školní čas.
Prázdninám jen
zamávejme,
babí léto přivítejme.

Vladimír Šprync, V. A

ANKETA   ANKETA   ANKETA

*Jelikož je po prázdninách, tak jsme vám položili zdánlivě jednoduchou otázku. Zdání však bylo klamné, a tak na otázku: **Máte nějaký zajímavý zážitek nebo jste se o prázdninách setkali s výjimečným člověkem?** jsme dlouho hledali odpovědi. Trpělivost však přináší růže a našimi růžemi se staly odpovědi zejména prvňáčků a žáků na druhém stupni.*

Miloš I. A: "Jezdil jsem sám na babetě a moc se mi to líbilo. Dojel jsem až k seníku a nazpátek."

Jana I. A: "Když jsme byli v Líbaňi, tak jsme našli velký košík hub."

Gábina I. A: "Zlomila jsem si nos při srážce s Adamem."

Katka VI. B: "Poprvé v životě jsem byla na centrifuze, klepala se mi kolena, ale přesto to bylo dobré."

Jakub VII. A: "Sjížděl jsem řeku a měl jsem z toho dost dobrý pocit."

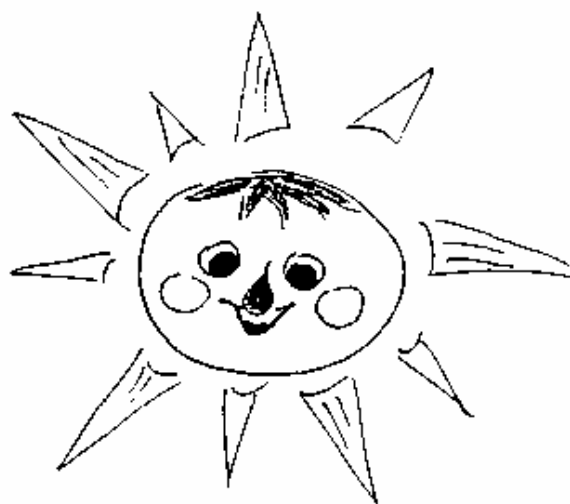
Kamila VII. B: "Jela jsem na vodních lyžích. Bylo to hrozné!"

Petr L. IX. A: "Narodila se nám ovečka Ada. Je taková ťuťu ňuňu."

Petr M. IX. A: "Skočil jsem si bungee jumping z výšky 45 metrů. Bylo to hodně dobré a hodně drahé."

Andrea IX. B: "Při noční výpravě chlapců do našich pokojů jsme jim dali studenou spršku."

paní učitelka Šantrůčková: "Setkala jsem se s ředitelem regionálních rádií Frekvence 1, Evropa 2 a Impuls. A už to samo o sobě byl dost velký zážitek. A ještě jsme si přivezli štěně."

Marta Čermáková a Hana Hutlová, IX.A

STŘÍPKY Z PRÁZDNIN

...sedím na velkém, hladkém kameni. Sluníčko už má malou sílu, ale stejně cítím příjemné hřejivé paprsky, které se třpytí v moři a vypadají jako zlaté vlnky. Vítr si pohrává s mými vlasy, jako by mi je chtěl učesat. Cítím vlhkost moře a chladivé pramínky vody, které mi proklouzávají mezi prsty. Slyším šumění vln a hlasy racků, kteří krouží nad zvlněnou krajinou.

Lucie Smyslová, VIII. B

...Je noc. Venku řádí silná bouřka. Slyším, jak kápance bubnují o střechu. Nedaleký potok burácí. Stejně jako mě ho překvapily velké přivaly vody. Mám strach. Místností prosvítají blesky a dunící hromy. Po chvíli přírodní živel končí

svou vládu. Slyším jen malé kapičky, jak si hrají. Jsem ráda, že je vše pryč a já bezstarostně ležím ve své posteli přikrytá teploučkou dekou. Pomalu zavírám oči a usínám ...

Klára Žáková, VIII. A

... je tma a já se právě vypravuji na noční táborovou hru. Ruce a kolena se mi klepou hrůzou, co nás v lese čeká za překvapení. V břiše cítím lechtání, jako kdyby se mi tam procházelo sto malých mravenečků. Srdce mi buší čím dál tím rychleji. Kamarádku chytnu za ruku. Obě dvě prožíváme stejné pocity. Nevíme, co si na nás vedoucí připravili. Slyšíme kolem sebe spousty strašidelných zvuků. Musíme dávat pozor, abychom nešláply do kaluže, nebo nenarazily na vyčnívající pařez. Les v sobě skrývá mnoho tajemství...

Tereza Zitová, VIII. B

...konečně se po dlouhém přemlouvání odhodlávám s Terčou na tobogán. Fronta je sice dlouhá, ale čekání stálo za to. Po odrazu mám pocit, jako by mě vítr postrkoval kupředu. Terčina ruka se snaží držet se mé, ale bohužel se nakonec rozpojeme a voda nás pohlcuje každou zvlášť. Najednou utichne všechen smích, hluk a ostatní zvuky. Protože jsem se málo nadýchla, musím co nejrychleji opustit vodní peřinu. Mám obrovskou radost a slzy smíchu se mi derou do očí. Naše pozice by rozesmály i kamenné sochy. Jdeme si to s nadšením zopakovat...

Klára Křížová, VIII. B

Seznámení s novými učiteli

S novým školním rokem do naší školy přišly i dvě nové paní učitelky: PETRA FEJFÁRKOVÁ a VĚRA KUZMOVÁ. Že je neznáte? Právě proto si v tomto a příštím čísle přečtěte, co nám o sobě prozradily.

paní učitelka PETRA FEJFÁRKOVÁ

Na naší škole učí ve IV. B všechny předměty kromě tělesné výchovy. Předtím učila na Základní škole v Mikulovicích (pro ty, co to nevědí, je to vesnice mezi Chrudimí a Pardubicemi). Učila tam druhou a třetí třídu, celkem šestnáct dětí.

„Jak vzpomínáte na dobu, kdy jste chodila do školy? Bavilo vás to?“

„No, jestli mě bavila škola? Spíš jsem to brala jako povinnost. Byla jsem spíš taková svědomitá, až moc. Až na střední škole se to trochu obrátilo, ale vcelku mě to bavilo.“

„Jaký byl váš nejoblíbenější předmět a proč?“

„Nejvíce mě bavila výtvarná výchova, protože ráda maluji, a také tělesná výchova.“

„Chtěla jste být už od malička paní učitelkou?“

„Ano, chtěla, ale u malých dětí v mateřské školce. Proto jsem šla na střední pedagogickou školu a po té na vysokou. Teď jsem ráda, že jsem paní učitelkou na prvním stupni.“

„Kde jste byla o prázdninách?“

„Letos o prázdninách jsem procestovala Čechy. Týden jsem byla na Šumavě, pak v Praze, na čtyři dny v Beskydech a také v okolí Pardubic.“

„Kde jste byla v životě nejdál?“

„Nejdál jsem byla s našima ve Španělsku, když mi bylo osmnáct. Moc se mi tam líbilo, ale nejvíc se mi líbí v Čechách.“

„Který jazyk jste se učila?“

„Na základní škole jsem se učila ruštinu a od střední školy se stále učím angličtinu.“

„Využila jste už někdy svou znalost cizího jazyka v zahraničí?“

„V zahraničí ani ne. Spiš tady jsem se seznámila s jednou Francouzkou a mluvily jsme spolu lámanou angličtinou.“

„Jaké máte ráda jídlo?“

„Já, ač to nevypadá, jím všechno kromě žemlovky a sladké rýže. Nejradši mám lehká jídla z těstovin, zapékané těstoviny a nějaké saláty.“

„Jaký je váš oblíbený film?“

„Naposledy jsem viděla ruský film, který se jmenoval Svéráz národního lovu. Byl hodně veselý a bylo tam i něco o pití vodky. Ale to nebylo to podstatné.“

„Co říkáte na české filmy, líbí se vám také?“

„Myslím si, že v poslední době se jich natočila spousta. Naposledy jsem viděla film „Musíme si pomáhat“ s Bolkem Polívkou, „Pelíšky“ a těším se na zpracování Erbenovy Kytice.“

„Jaké jsou vaše dobré a naopak špatné vlastnosti?“

„To mám na sebe prásknout? Já si myslím, že tohle by měl o mně říct někdo jiný, ale doufám, že jsem hodná, snažím se být spravedlivá a vyslechnout ostatní, když mají problémy. Z mých špatných vlastností je to, že nemám ráda, když mě někdo kontroluje a nemůžu si dělat to, co chci já.“

„Co děláte ve volném čase?“

„V pracovním týdnu toho volného času moc nemám, ale v pátek a v sobotu dopoledne chodím tancovat do taneční skupiny Flek. O prázdninách v úplně volném čase ráda maluji.“

„Líbí se vám na naší škole?“

„Přechod z malé školy na tuto velikou byl pro mě z počátku šok a ještě si tak trošku musím zvykat. Je to tu takové všechno veliké, mnoho dětí a informací najednou. Doufám, že se mi tu i nadále bude líbit.“

Veronika Šustrová a Jana Machová, VII.B

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Splněný sen

Prázdniny se pomalu blíží ke konci. Jedu za kamarádkou do Jizerských hor a přemýšlím, jaké to tam asi bude. Koukám se z okýnka auta a kochám se krajinou. Verčin tatínek přeruší mé dumání: „Víš, že budete mít ve škole nový skříňky? Pan ředitel říkal, že osmáci a deváťáci nosí do školy dražší věci, takže se rozhodl vám koupit budky.“ „To je boží!“ zalapala jsem po dechu. Z té noviny jsem se nemohla vzpamatovat. Vždyť budeme jako na americké střední, jak to známe z televizních seriálů. Spokojení studenti žijí v dokonalé americké společnosti, mají své vlastní skříňky, do školy jezdí autem. Nám se splní alespoň jedna část našeho zdánlivě nesplnitelného snu.

Po návratu domů se v Chrudimi nemluvilo o ničem jiném. „To jsem zvědavá, jak to asi bude vypadat?“ „A víte, že se do ty školy docela těším, aspoň kvůli těm skříňkám!“ Tak podobné rozhovory probíhaly mezi „mazáky“ z Malíka. 4. září jsme vstoupili do šaten a zírali s otevřenou pusou. „Super! Vypadaj krásně!“ vypadlo z nás, když jsme se vzpamatovali z příjemného šoku. Další takový nás čekal ve třídě. Nová nástěnka a koberec!

A teď, ať si někdo řekne, jak je devítka hrozná. Škola nás přivítala takovými věcmi. Klidně si mohli říct: „Jsou tady poslední rok, takže je zbytečné cokoliv předělávat. Měli to tak tři roky, na ten poslední jim to musí stačit!“ Ale k naší radosti se tak nestalo!! Pokaždé, když jdeme šatnou, padnou nám do oka ty „super moderní“ skříňky. A věřte mi, i takový pohled může člověku zvednout náladu alespoň o jeden stupínek.

Eliška Zajícová, IX. A

Divadlo Bez ná(s)vu

Možná víte, možná nevíte, že na naší škole máme divadelní soubor. Vedou ho pan učitel Petr Baťa a paní učitelka Helena Šantrůčková. Naše třída IX. B se divadlu už několik let věnuje.

Začátky pro nás byly velmi krušné. Někteří jedinci, když zjistili, co divadlo obnáší, to vzdali a zůstali jen ti nejvytrvalejší. Začali jsme nacvičovat známou pohádku od Jana Wericha „Až opadá listí z dubu“. Rozdělili si role, pan učitel s paní učitelkou vymysleli písničky, obstarávali jsme si kostýmy, zkrátka práce bylo nad hlavu. Rok poté, když už se pohádka podobala pohádce, nás čekala premiéra ve školní jídelně. Nedá se říci, že jsme to zahráli špatně, ale

připomínám, že jsme amatéři, proto to nedopadlo nejhůř. Každý měl svůj názor. Dalším úspěchem byla přehlídka divadelních souborů v Hlinsku. S námi tam jeli ještě bývalí deváťáci, kteří hráli pohádku „Tři sestry a jeden prsten“. Před vystoupením nás sužovala tréma a napětí, proto jsme nevěřili, že zrovna nás vybrali na okresní přehlídku do Hradce Králové. Měli jsme obrovskou radost, ale ta nás brzy přešla. Bylo totiž velmi těžké ukázat, že nejsme „vesnické divadlo“, za které nás mnozí považovali, a že něco umíme. Proto se není čemu divit, že z Hradce jsme odjeli s prázdnou, i když to není tak úplná pravda. Naší výhrou bylo společné úsilí a výsledná práce, které jsme docílili. Pak ale přišlo něco, co by nikdo nečekal. 3. října se nám dostalo té cti zahrát naši pohádku v Divadle Karla Pippicha pro děti ze stacionáře Jitřenka. Jistě si dokážete představit, co to pro nás znamenalo. Tréma byla větší než kdy jindy. Snažili jsme se ze všech sil. Přesto se to neobešlo bez menší chybičky. Uprostřed představení se ozvala rána a kulisa stromu málem spadla sedlákovi na hlavu. Ten se však padající kulise vyhnul a improvizoval: „Tady dneska padají stromy, to budou nejspíš dřevorubci.“ Všichni jsme mu za tuto pohotovost zavázáni.

Jinak všechny úspěchy i neúspěchy byly dobrými zkušenostmi naší „hvězdné kariéry“.

Daniela Vraspírová, IX. B

Klub mladých debrojarů

Milí čtenáři,

i v letošním školním roce jsme na vás nezapomněli s rubrikou „Klub mladých debrujarů“. Připravili jsme si pro vás zajímavé úkoly a nápady. V tomto čísle vám předkládáme návrh na výrobu oblíbené dětské hračky jojo.

JOJO z knoflíků

Potřeby: 2 velké knoflíky, drátek, nit

Postup: Knoflíky přitlačíme k sobě zadní oblou stranou a pomocí drátku spojíme, (můžeme je také k sobě sešít). Pak uvážeme oba knoflíky ve spoji na nit a tu mezi ně namotáme. Volný konec nitě uchopíme. Pohybem ruky nahoru a dolů bude i jojo poslušně běhat nahoru a dolů.

Soutěž mladých debrojarů

Tentokrát jsme si pro vás k výrobku připravily i soutěž. Stačí jen napsat správnou odpověď na úhledný papír se jménem a třídou a vše hodit do „Školní vrby“. Na vylosovanou odpověď čeká zajímavá cena od mladých debrujarů. Přejeme vám hodně štěstí při řešení.

Soutěžní otázka : Z čeho vznikl název jojo?

J. Machová, V. Šustrová, VII. B

Byli jako my...

Je tu opět vaše oblíbená rubrika s příběhy našich učitelů. Tentokrát Jsme zašly za paní učitelkou Dubovou a panem učitelem Baťou. Dlouho se zdráhali sdělit nám perličky ze školních let, ale nakonec se s námi o své zážitky podělili, no posudte sami...

paní učitelka LADISLAVA DUBOVÁ: "Jednou jsem dávala opsat své kamarádce úkol z matematiky. Pak mne paní učitelka vyvolala a obvinila mě, že jsem úkol opsala. Přitom já jsem neměla důvod, protože jsem na matematiku byla dobrá. Rozčílilo mne to tak, že jsem ji pro sebe nazvala zvířetem vydávající bučivý zvuk. Ona si však podle pohybu mých rtů domyslela, co jsme říkala. A to nechtějte vědět, co se potom dělo, protože takový horor ještě nikdo nenatočil..."

pan učitel PETR BAŤA: "Když jsem byl v sedmé třídě, nastal čas písemek a testů. No a já samozřejmě moc neuměl. Proto jsem se rozhodl (naprosto klasicky), že nejlepší cesta, jak se testíkům vyhnout, by bylo ochořet. Mohla začít má zdařilá simulace. „Maminko," volal jsem, „bolí mě bříško". Maminka mi pochopitelně uvěřila (už tehdy jsem byl dobrý herec), a tak následovala cesta k paní doktorce. Ta mi několikrát poklepala na "bolestivou" část těla (oblast slepáku). „Tady, no, zrovinka tady mě to šíleně bolí," odvětil jsem. Pak už následovala nemocnice a tam mi slepák vyřízli. Pan doktor mi potom povídal: "Zánět jsi tam neměl, ale když už jsme tě měli otevřeného, tak jsme ti to vyndali, alespoň budeš mít pokoj." No a nakonec jsem byl doma místo potřebných tří dnů čtyři týdny."

H. Hutlová a M. Čermáková, IX. A

Koutek pro mlsné jazýčky

Ahoj! Po prázdninách je tu zase vaše oblíbená kulinářská rubrika. Jako vždy zde najdete spoustu nápadů a výborných receptů. Tentokrát jsme marně přemýšlely, koho vám v našem mlsném koutku představit. Uvědomily jsme si, že jsme ještě nevyzpovídaly žádného muže. A nápad byl na světě! U nás ve škole je totiž nejlepším kuchařem pan učitel Robert Kočí. Ten si pro vás připravil jeden opravdu zajímavý recept, proto neváhejte a čtěte dál!

Jak jste se jako muž dostal k vaření?

„Moje babička je povoláním kuchařka, a když jsem byl u ní, tak pořád něco dobrého vařila a mně se to velice zalíbilo. Postupem času jsem se do toho začal tak trochu plést a okoukávat. Dokonce jsem se chtěl jít učit na kuchaře, ale naštěstí mi to bylo rozmluveno.“

Jak často vaříte?

„Vařím tehdy, když mám na to chuť a hlavně když mám hlad a jsem doma sám. To znamená, že třeba o prázdninách vařím skoro každý den.“

Jaké nejobtížnější jídlo jste zvládli?

„Nejobtížnější byla jedna pomazánka. Už ani nevím, co to bylo za recept, ale vůbec se mi nepovedla. Ovšem podle zásady „Co si navaříš, to si taky sněz!“, jsem ji hrdinsky spořádal. A ani mi nebylo špatně.“

Kdo má u vás doma v této činnosti hlavní slovo?

„Co se týče vaření, tak u nás umí vařit vlastně všichni. Častěji určitě vaří něžnější část naší rodiny, ale mužská polovička jim do toho vždy velice často a ráda mluví. Vždyť vlastně vaří hlavně pro nás.“

Jakou kuchyni preferujete?

„Já osobně mám rád všechny možné kuchyně. Nebojím se okusit neznámá jídla. Ovšem rád se vždy vracím ke klasické české kuchyni. Musím se přiznat, že neumím vařit omáčky. Mezi má oblíbená exotická jídla patří například uzený hovězí jazyk v sojové omáčce, chobotničky ve vlastní šťávě s kečupem, želví polévka nebo mořské mušle s cibulkou a vejci.“

Mořské mušle s cibulkou a vejci

Jak jste se k tomuto receptu dostal?

„Tento recept jsem vymyslel na dovolené v Bulharsku. Neměl jsem tam zaplacené obědy a musel jsem si vařit sám. Tak jsem si jednou ráno na pláži nasbíral mušle a použil svou fantazii. Kouskem pečiva a mušlemi jsem se výborně najedl. Byl jsem rád, že jsem se dožil druhého dne, jelikož jsem neznal původ mušli. Samotného mě překvapila výborná chuť tohoto jídla.“

K jaké příležitosti se hodí?

„Toto jídlo se hodí hlavně tehdy, pokud máte velký hlad a chcete si udělat pokrm, jehož příprava trvá krátkou dobu. Má to však jeden háček, musíte mít mušle!“

NA PŘÍPRAVU POTŘEBUJEME:

mořské mušle, cibulku, vejce, olej a sůl

Vyloupeme obsah mušlí a orestujeme ho na pánvi, přidáme jemně nakrájenou cibulku. Nakonec zalijeme vejci a osolíme. Podáváme s pečivem.

Dobrou chuť!

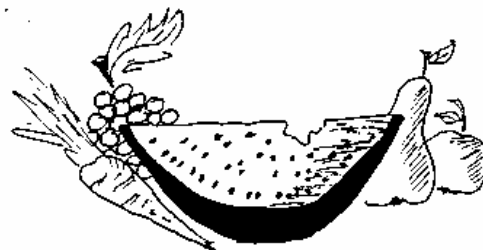
E. Zajícová, V. Blešová, IX. A

Nežijeme proto, abychom jedli aneb projektový den

Když se řekne slovo projektový den, každý si představí něco jiného. Někdo jen školu bez učení, jiný spolupráci s ostatními nebo rozšiřující výuku. A právě všechny tyto předpoklady měl i projektový den o zdravé výživě, který se konal v VIII. B dne 26. září. Někdo si řekne - zdravá výživa, to bude nuda, ale opak je pravdou. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí o dělení stravy a také o tom, co vše se skrývá pod slovem zdraví. K tomuto „učení“ nám dopomohly scénky s humorem, ale i častým zamyšlením nad sebou samými. Také jsme se dozvěděli, co si naši spolužáci myslí o drogách, alkoholu a kouření. Dále jsme se dostali na návštěvu do různých krajů České republiky, do měst s minerálními prameny. Na řadu přišly i naše oblíbené hrníčky, které jsme si přinesli z domova. Začal náš čajový obřad. Čaje z máty, heřmánku a divizny někomu zpříjemnily poslední chvíle dne, ale někdo přece jen zůstal u čaje z várnice. Poslední úkol - Jak uvařit sami sebe? Každý se nad sebou zamyslel a chytrost, láska a kamarádství se vmíchávaly do receptů raz dva. Ještě vypracování plakátů, které potkáte na každém podlaží, a přišel konec. Většina z nás odcházela domů příjemně naladěna a myslím si, že mnoho z nás by se uvařilo právě těšící se na další projektový den.

Z tohoto dne jsme si odnesli i poučení o tom, jak pečovat o svůj vzhled. A tak pár rad na závěr:

Potřebujete-li si vylepšit vlasy a nehty, pomohou vám bílkoviny a vitaminy A a C, které naleznete v celozrnných produktech, přírodní rýži, luštěninách, vejcích, lososu, grapefruitech a čekance. Trápí-li vás pleť, potřebujete vitaminy A a 66, které jsou v karotce a celozrnných ovesných produktech. Dásním a zubům pomůže vitamin C, získaný z kiwi, citrusových plodů, papriky a šípku. A na dobré nervy vyzrajete vitaminem B1, draslíkem, železem a vápníkem, které jsou obsaženy v tresce, platýsu, lososu, hovězím mase, játrech, sýru, celeru, banánech, drůbeži a houbách.

K. Soudková, VIII. B

JAK UVAŘIT SAMI SEBE?

POTŘEBUJEME K TOMU 20 DG SPOLEHLIVOSTI, ALE TAKÉ 10 DKG ZAPOMNĚTLIVOSTI, VELKOU LŽÍCI LEGRACE, 1 OLOUPANOU UPŘÍMNOST, ŠPETKU NEDOCHVILNOSTI, ŠPETKU HEZKÉHO VZHLEDU A MÍSU S PROUŽKY NAKRÁJENÉHO VOLEJBALOVÉHO MÍČE A S NASTROUHANÝM UMĚNÍM, OSTROU CHUŤ TOMU DODÁME PŮL HRNÍČKEM MALÝCH LUMPÁREN.

POSTUP: NEJPRVE NASYPEME DO VELKÉ MÍSY 20 DG SPOLEHLIVOSTI A 16 DG ZAPOMNĚTLIVOSTI. MÍCHÁME A POSTUPNĚ ZAKAPÁVÁME LŽÍCÍ LEGRACE. PO 5 MINUTÁCH PŘIDÁME OLOUPANOU UPŘÍMNOST (MOHOU BÝT I 2) A HNED POTOM PROUŽKY NAKRÁJENÝCH MÍČŮ A NASTROUHANÉ UMĚNÍ. VŠE PŘENDÁME DO HRNCE A NECHÁME PODUSIT. ABY TO MĚLO TEN SPRÁVNÝ ŠMAK, POSYPEME TO NEDOCHVILNOSTÍ. ZALIJEME PŮL HRNÍČKEM MALÝCH LUMPÁREN A NAKONEC POSYPEME ŠPETKOU DOBRÉHO VZHLEDU.

DOBROU CHUŤ!

Hrátky s abecedou

Říkáte si, jak si někdo může hrát s abecedou? Tu se přece naučíme znát už v první třídě a pak už stačí jen číst a psát. Ale to byste se divili, co všechno se dá s abecedou dělat. Třeba šifrovat, posílat vzkazy nebo psát příběhy. A jak se to dělá? Stačí na každé písmenko abecedy vymyslet větu, ale ne jen tak ledajakou. Ta věta se musí hodit do příběhu. Že je to lehké? Tak to zkuste taky.

A byl podzim a podzimní listí padalo ze stromů. **B**ohužel většinou na podzim prší a to je opravdu nudné. **C**elkem dá se možná tak pouštět drak. **Č**eněk ho měl, tak jsem šel s ním. **D**rak se nám roztrhl. **D**íky šikovnosti nás dvou jsme ho spravili. **E**ma nás potkala, tak šla s námi. **F**oukal mírný vítr, tak drak pěkně létal. **G**ustav nás viděl a také se k nám přidal. **H**onili jsem se a drak nám ulétl. **C**hyba to byla nás všech. **I**hned jsme všichni utíkali za drakem. **J**enomže drak byl rychlejší než my. **K**aždému to bylo velice líto. „**L**idičky, drak nám zůstal na stromě," křičel Gustav. **M**y všichni jsme utíkali ke stromu. **N**evěřil jsem svým vlastním očím, drak byl úplně roztrhaný. **N**ěkdo z dětí zakřičel: „**V**yrobíme si nového." **O**dpoledne jsme začali hrát hokej.

„**P**ozor," zakřičel Gustav, „letí míč! tenisák!" **Q**ido, který nechtěl hrát hokej, se nakonec přidal k nám. **R**aketový míček se mu trefil přímo do hlavy, ale nebrečel. „**Ř**ekni nám, nestalo se ti nic?" „**S**nad ne," odpověděl. **Š**eptavým hlasem někdo řekl: „**H**rajeme dál." **T**entokrát jsme už byli všichni opatrnější. **T**ěžce se nám hrálo, protože začal foukat vítr. „**U**říté bude pršet," řekl jsem. **V**ečer opravdu hodně pršelo a byla bouřka. **Y**veta, moje kamarádka, se také moc bála. **Z**ítří snad už bude hezky. **Ž**ivot jde dál.

Daniel Vodák, IV. A

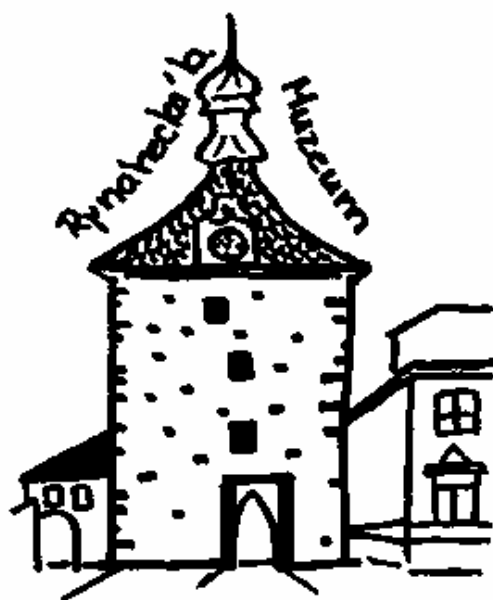
Náš tip na výlet

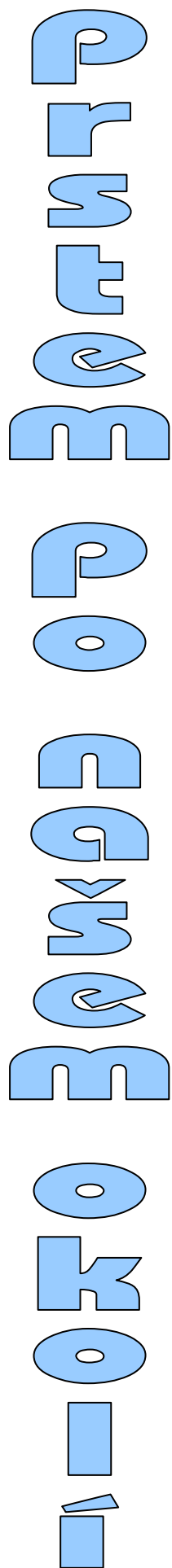
Určitě nejste sami, kdo o víkendech nebo o prázdninách plánuje výlet, který bude plný zábavy a krásných zážitků. Proto Vás zvou na cestu za poznáním něčeho nového. Kam že se to vydáme? Říkají vám něco jižní Čechy? Zde se nachází krásné město Pelhřimov. V něm a v jeho okolí je toho tolik k vidění, že vám ani týden stačit nebude. Pelhřimov se nachází asi třicet kilometrů západně od Jihlavy. Je to obdivuhodné město s překrásnými stavbami. Jelikož se sem vracím rok co rok, znám už většinu památek, staveb, poutních míst, ale mohu vám doporučit i další skvělá místa, jako jsou zajímavé obchůdky, pekárny a především bohatě zásobené cukrárny. Ale nebudeme skákat od jednoho k druhému.

Tak za prvé. Jelikož je Pelhřimov okresní město, je snadné najít si tu levné ubytování. Poté doporučujeme, abyste si hodili pořádného šlofíka, protože další dny budete cestovat. Nejprve se pojedete podívat po okolí. Nedaleko se nalézá na nejvyšším výběžku Křemešníku rozhledna Pípalka. U ní se můžete zastavit v hospůdce. Neměli byste vynechat ani studánku s minerální vodou. A pokud si vyberete správné období, uvidíte radioaktivní pramen, který díky vlivům sklonu Země teče pouze dvakrát do roka. Ale nebojte se, večer svítit nebudete! Příjemná aktivita vás čeká i v Proseči pod Křemešníkem. Navštivte hřebčín a třeba si vyjeďte na koních do lesa.

V Pelhřimově se určitě zastavte v muzeu rekordů a kuriozit, které je umístěno v Rynárecké bráně, která je součástí opevnění. Nejsou zde ledajaké věci, nýbrž umělecké kousky a důkazy o činech, o jakých se vám ani nesnilo. Obzvláště zajímavé jsou exponáty ze sirek. A dokonce předměty, jako housle, kytara, váza, jsou plně funkční. Dále vás přivítá stometrová šála, ke které můžete i vy připlést pár řad.

Město je plné starých staveb, kostelů a v blízkém okolí se nachází i mnoho hradů a zámků. Ani koupání tu není překážkou, protože na každém rohu jsou rybníky. Chcete zažít něco neobyčejného a záhadného? Jeďte se podívat do Jihlavy. Zde se asi metr pod náměstím skrývají katakomby, o kterých jste toho mohli hodně slyšet, i když se říká, že v chodbách někdo nebo něco chodí, já osobně jsem nic neslyšela, ale už bych se tam nevrátila!!! Trochu rozptýlit se můžete v místní ZOO. A pokud vám naše nabídka ještě nestačí, počkejte si na další číslo našeho školního časopisu. Čeká vás tip na další zajímavý výlet.

V Chroustovicích jsem viděla chrousty,
 ale nebylo jich zas tak spousty.
 Ve Včelákově měli včely,
 jen taktak se ve vzduchu udržely.
 V Šiškovicích na mě padaly šišky,
 některé z blízka, jiné z výšky.
 V Ležákách všechno leželo,
 to se o nich všeobecně vědělo.
 V Zaječicích zajíce chovali,
 místo mrkve sendviče jim dávali.
 V Palučinách vyráběli načerno lučinu,
 bohužel je Ševčík přistihl při činu.
 Blízko Třemošnice jsem tři mošny spatřila,
 nechala jsem je tam, neboť jsem něco neblahého větrila.
 V Bojanově jsem se bála,
 právě tam měl koncert Karel Hála.
 V Pařížově stavěli Eiffelovu věž,
 pardon, samozřejmě to byla lež.
 V Trhové Kamenici zrovna trh měli
 a na kamenné věži zvony vyzváněly.
 Na Veselém kopci bylo veselo,
 hodovalo se, zpívalo a připíjelo.
 Navštívila jsem také jiné vesnice,
 které by se vám líbily velice.
 To ale příště zas, už mi totiž dochází hlas.

Majka Štyndlová, IX. A

Potkal jsem je v Třebřichách,
 musel jsem se tomu smát.
 Byli tři a jak se smáli,
 za tři břichy se popadali.
 Ještě v Markovicích jsem se smál,
 Marka jsem však nepotkal.
 Na Vrchách zas tetky stály,
 vrchnosti se nedočkaly.
 V Sobětuchách hospodský byl ke mně krutý,
 řekl mi, že o sobě nemám ani tuchy.
 V Stolanech jsem se rozbřečel,
 sto lánů bych nikdy nepřešel.
 V Janovicích jsem se s Janou více nesetkal
 a přes les na palouk v Palučinách se vydal.

Bára Hlaváčová, IX. B

POZVÁNKA DO OKRESNÍHO MUZEA V CHRUDIMI

Na naše otázky nám odpovídala paní Milana Burdychová ředitelka Okresního muzea v Chrudimi.

Kdy toto muzeum vzniklo?

Okresní muzeum bylo založeno v roce 1892.

Kdo přišel s nápadem založit ho? Jaké byly začátky?

Byla to záležitost města a význačných osobností, které tu působily. Muzejní spolek zde působil už od roku 1865. Byl však dobrovolný. Muzeum jako instituce bylo založeno až potom, městem. Po svém založení mělo minimum zaměstnanců, činnost nebyla tak rozsáhlá a muzeum pro ni nemělo ani podmínky. Byly problémy s prostory, proto se sbírky stěhovaly po městě a ukládaly v různých objektech. Nakonec město a občanská záložna dospěly k tomu, že postaví tuto krásnou budovu. Ta byla postavena v roce 1898.

Kde získáváte materiály ke svým výstavám? Domlouváte se s ostatními muzei?

My si většinou děláme všechno sami. Pokud jsou vystavované věci ze sbírkového fondu našeho muzea, zpracovávají to historici. Ti vyberou vystavované předměty a udělají k tomu doprovodné texty (historické), co se týče předmětů i příslušného oboru.

Jaká je návštěvnost? Jaká věková skupina chodí do vašeho muzea?

Chodí sem návštěvníci od mateřských školek až po důchodový věk. Škála návštěvníků je různorodá. Každý hledá v muzeu něco jiného, starší spíše historii, mladí zábavu a rozptýlení.

Kolik lidí asi muzeum navštíví? Kdy je největší návštěvnost?

Každoročně sem zavítá šest až deset tisíc lidí. Samozřejmě záleží na tom, co vystavujeme. Nejvíce lidí sem zavítá o vánočních svátcích a o prázdninách.

Kdo zde například vystavoval svá díla? Měli jste tu nějakého známého umělce nebo spíše vystavujete historické věci?

Spíše historické věci, ale máme tu i díla výtvarná, malířská, grafická a byla zde také keramika. Jednu z posledních výtvarných výstav jsme věnovali dřevořezbám pana Jaroslava Kundráta a kreslené vtipy tu měl náš regionální výtvarník pan Dušovský.

Navštívila muzeum nějaká slavná osobnost?

V roce 1996 se tu byl podívat pan prezident Václav Havel. Jako další zde byli zahraniční návštěvníci z partnerského města Ede. V minulosti to byli například potomci Alfonse Muchy, syn Jiří a dcera Jaroslava. Máme zde stálou expozici Muchových plakátů. Dále v roce 1921 tady byl T.G. Masaryk, který je zapsán v pamětní knize.

Pořádáte i něco jiného kromě výstav?

Pořádáme přednáškové cykly. Vážou se ke sbírkám, nedávno jsme udělali takovýto cyklus k uměleckému řemeslu. Děláme je vždy, když je na programu přírodovědná

výstava, např. k ochraně našeho životního prostředí. Máme také archeologické přednášky a kromě toho vydáváme publikace.

Jaká výstava sklidila podle Vašeho mínění největší úspěch?

V roce 1978 tu měl A. Mucha velkou výstavu svých plakátů. Bylo to v době, kdy secese zažila svůj návrat. Předtím byl tento malíř trošku opomíjen, bylo to hlavně z politických důvodů. V osmdesátých letech vznikl nápad, aby se tu vystavovaly Muchovy plakáty. Expozice měla velkou návštěvnost. Úspěchy slavily také vánoční výstavy, a to jak betlémy, tak i vánoční ozdoby. A přes prázdniny se moc líbila výstava UFO - představa nebo skutečnost.

Chystáte něco do budoucna? Můžete nám prozradit program na příští měsíce?

Na 7. prosinec chystáme otevření nové expozice. Bude se jmenovat Mozaika z dějin regionů a bude to takový labyrint nebo procházka důležitými scénkami a výjevy z našeho regionu. Uvidíte tam i figuríny, doprovodný text nebo nasvícení, takové malé panoptikum. 6. června jsme otevřeli výstavu „Co přibylo do muzea“. Je to výstava přírůstků a předmětů, které jsme získali do sbírkového fondu od roku 1989 do roku 1999. Za tu dobu jsme přijali přes dvanáct tisíc předmětů. Z nich se udělal výběr a ten se vystavoval. Teď v září a říjnu probíhá výstava „Chrudim ve výtvarném umění“. Ta je věnována obrazům sbírkového fondu s chrudimskou tematikou. První - „Chrudim v proměnách“ - můžete navštívit ve výstavních sálech muzea. Půjde o fotografické srovnání Chrudimě teď a před sto lety. Můžete si prohlédnout různá místa, zákoutí, náměstí, ulice nebo domy ve městě. Druhá výstava byla otevřena v divadle, ve výstavní síni. Jmenuje se „Chrudim na přelomu tisíciletí“. Je také fotografická a má za úkol zachytit život v oblastech sportu, podnikání kultury, školství, zdravotnictví a dalších.

Vzkázala byste něco našim čtenářům?

Určitě ať přijdou do muzea, rádi je tu uvidíme. Obyčejně se těšíme také ze školních skupin, protože víme, že si tím vychováváme nové návštěvníky. Pokud si sem zvyknou chodit děti ze školy, tak sem chodí i jako dospělí. Na příští rok už máme připraveno asi šest výstav, takže v každém případě tady děti rádi uvidíme, pokud nám nebourají muzeum, což se taky někdy stává.

Eliška Zajícová a Veronika Blešová, IX. A

Podzimní básnění o dráčcích

Dráček Pikáček letí vzhůru
nad tu fůru větviček.
Pouští ho holčička Dáša
a její sestřička Káča.
Dráček je už v oblacích
a děti jsou v rozpacích.
Vrátí se jim nebo ne?

Šárka Žáková, III. B

Náš malý dráček roztrhal si fráček.
My jsme mu ho vyspravili, létal zas
jak ptáček.
Na nebi se potkal s drakem
z hvězdiček,
pohráli si spolu a zas přiletěl zpět
s ocáskem plným mašliček.

Renata Chudáčková, V. A

Drak se vznáší ve výši,
ocas se mu čepýří,
už mně málem uletěl,
v nebi sebou zavrtěl.
Mračí se z výšky na lidi,
maškary už mu opadaly.
Spisovná čeština mu nic neříká,
ta zem je děsně veliká.

Jana Strašková, V. A

Kluci a holky taky
pouštějí si draky.
Někteří draci se mračí,
jiní se po větru stáčí.
A ti, co se smějí,
dětem radost udělají,
I ten malý, nejmenší
po větru pěkně pofrčí.

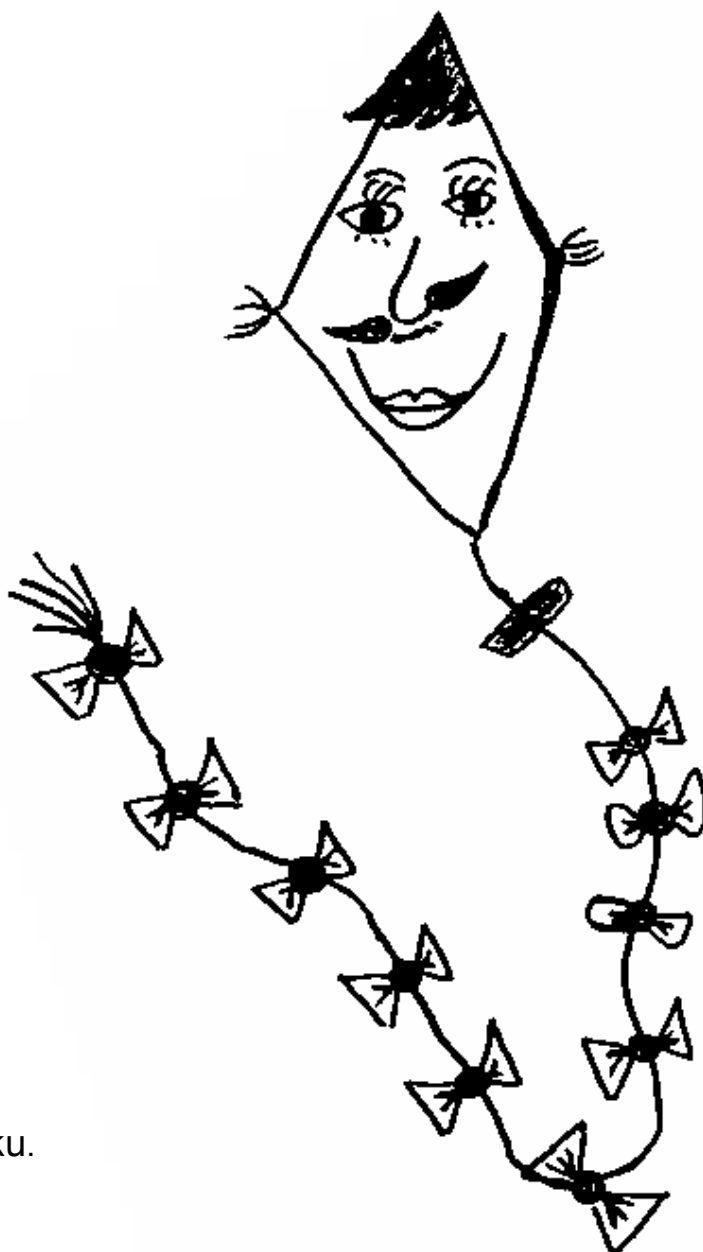
Dominika Jurošková, V. A

Už je zase podzim.
Listí padá, listí žloutne,
my musíme hrabat,
nebo nám to všechno zmokne.
Veverky a zvířátka zásoby
si dělají,
ježek už je zahrabaný
pod peřinkou pod strání.
Všude bude brzy bílo,
musíme si pospíšit,
aby zjara všechno bylo
připraveno vyrašit.

Eva Pavlíčková, V. A

Náš žlutavý dráček
má v pusince mráček.
Létá pořád ve výšce
jako v té mojí knížce.
Povídám mu : „Dráčku,
dolet' mi pro kousek mráčku.
Udělám ti z něho svetr,
že vyletíš víc než metr."
Za chvíličku přiletěl,
mráček mu však uletěl.
„Ty jeden hloupý dráčku,
honem jdi pro další kousek mráčku.
Udělám ti svetříček,
až vyletíš do obláčků."

Michaela Jirovská, V. A

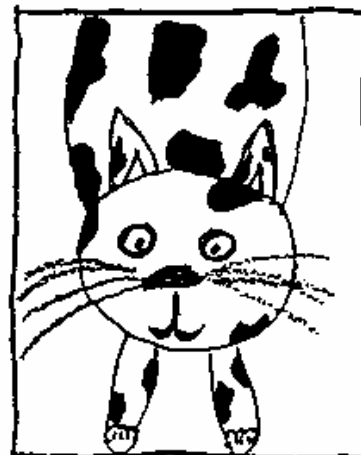
Koťátka, ptáččci a štěnátko

píšu maminkám ze školy v přírodě

úryvky z prací žáků V. A

Koťátka

Pelíšky jsou tu měkké, ale vysoké,
skoro tam nevyskočím.
Je tu spousta tlustých vypasených myší.
Na vycházce jsme hledali myši.
Kocour Macek spadl do potoka.
Byli jsme na výletě na Kočičím hrádku.
Učíme se mňoukat, moc mně to nejde.
Víc mě baví válení v trávě.
Na oběd jsme měli myš nadívanou druhou myší
a k večeři myšátka.

Paní vychovatelka sojka se o mě dobře stará.
Létáme na známky a hrajeme o to,
kdo sezobe víc zrní.
Je to tu hezké.
Máme soutěže v létání,
jsme rozděleni na letky.
Každou letku vede orel.

Ptáčci

Štěňátko

Máme učitele, jmenuje se Brok a je to teda pes.
Taky tady škádlíme psí holky.
Ptáčci, co nám dávají, se jen rozplývají na jazyku.
K večeři jsme opékali žížaly, byly výborné.
V soutěži jsem vyhrál dvě granule.
Představ si, že mně vyrostl ocásek,
ale já si ho hned přišlápl.
Už jsem se naučil štěkat a výt.
V noci na sebe štěkáme,
máme totiž boudy naproti sobě.
Vyjeme taky na měsíc.
Je tu jedna kočka, tu bych nejradši zakousl.
Učitelky jsou milé, ale když zlobíme, tak hrozně štěkají.
Už se těším na svou boudu. Pac a haf.

Vybrala paní učitelka Martina Dytrtová

BYLI JSME PŘI TOM

BYLI JSME PŘI TOM

Tajemný název ARO

Když se řekne ARO, jistě se vám vybaví sanitka, která brousí zatačky a spěchá do nemocnice, doktoři a sestřičky v bílém, první pomoc, plno dýchacích a podpůrných přístrojů, hadičky, obrazovky, kyslíkové přístroje a plno dalších potřebných věcí k záchraně lidského života. To vše napadlo i mě, ale jsem člověk dost zvědavý, a tak místo toho, abych se spokojila s těmito informacemi, rozhodla jsem se dozvědět se něco víc o tajemném názvu ARO.

Za pomoci paní Romany Chmelikové, vrchní sestry na anesteziologicko-resuscitačním oddělení chrudimské nemocnice, jsem se alespoň na okamžik dostala na místo, o které se ví jen to, že existuje a že se tam člověk dostane jen tehdy, když je na tom opravdu bledě. Teď vás jistě napadlo, s jakými problémy se tu lidé léčí? Jsou zde nemocní, u kterých došlo především k selhání jedné či více životních funkcí, například dýchání, krevního oběhu, vědomí ... V souvislosti s tím mě napadá, že péče o tyto pacienty je velmi náročná. Takže sestřičky na ARO musí zvládnout různé stresové situace, musí se umět rychle a samostatně rozhodovat, protože často jde o minuty, ne-li o vteřiny. Samozřejmě musí být psychicky a fyzicky vyrovnané, protože pohled na člověka připoutaného na lůžko a na plno hadiček kolem něho by odrovnal asi většinu z nás. Nejdůležitější roli tu však asi hraje vůz rychlé záchranné pomoci, který přivoláme vytočením čísla 155. Posádku vozu tvoří lékař, zdravotní sestra a řidič. Tento tým musí být v organizaci práce opět dokonale sehraný. Občas se však stane, že nějaký vtipálek, který se zrovna nudí a nemá co na práci, jen tak z legrace zavolá na linku 155. Nedomýšlí přitom, že v tu chvíli může toto číslo potřebovat někdo jiný, pro koho to jistě není zábava. Stává se ovšem, že nejen děti, ale i dospělí mají podobné nápady, a tak nemocnice ve spolupráci s Telecomem viníka vypátrá a potrestá ho.

A na závěr mám pro vás pár důležitých informací: Včasné a účinné poskytnutí první pomoci může často zachránit člověku život. Protože ani vy nevíte, kdy budete tyto dovednosti potřebovat, nevyhýbejte se všem příležitostem, jak se tomu naučit.

Veronika Pullmannová, IX. A

Umíte poskytovat první pomoc?

**Zkuste si náš malý kvíz
na další stránce.**

1. Co uděláš při zástavě ?

- a) položíš postiženého na záda, uchopíš jeho nohy a budeš s nimi pravidelně cvičit
- b) udeříš postiženého do zad a budeš čekat, až začne dýchat
- c) postiženému zakloníš hlavu a podložíš ji, vyčistíš dutinu ústní a provedeš dýchání z úst do úst

2. Co uděláš při tepenném krvácení?

- a) zvedneš končetinu nad úroveň srdce a přiložíš tlakový obvaz
- b) ránu pouze zaškrtníš
- c) neuděláš nic, protože by to bylo zbytečné, stejně už postižený ztratil mnoho krve

3. Jak poskytneš první pomoc při šoku?

- a) několikrát postiženého propleskneš z jedné a druhé strany
- b) nebudeš si postiženého všímat, potřebuje klid
- c) zkontroluješ teplotu postiženého, přikryješ ho, dáš mu napít, uklidníš ho a dáš prášek na bolest

4. Tvůj kamarád omdlel, co uděláš?

- a) uložíš ho do polohy, ve které budou nohy výš než hlava
- b) chytnete ho se spolužákem mezi sebe a pokusíte se ho rozchodit
- c) vyliješ na postiženého kýbl vody

Správné odpovědi: 1c, 2a, 3c, 4a

LETNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

Trochu z historie

První olympijské hry se konaly roku 776 před naším letopočtem v antickém Řecku v Aténách. V té době ženy nemohly být ani na olympijském stadionu, protože muži soutěžili nazí. Muži museli být z bohatých rodin. Dříve se nesoutěžilo o medaile, ale nejlepší jedinci dostávali věnce. Nejdříve mohli sportovci soutěžit jen v jedné disciplíně, a to v běhu na 192 metrů, poté se přidaly i jiné disciplíny, jako třeba běh na 4615 metrů, jízda na koni, závod vozíků, v té době velice

populární zápas, hod diskem a oštěpem. V roce 394 našeho letopočtu byly hry pozastaveny. Až po tisíci letech byla olympijská myšlenka znovu vzkříšena. Byl to Pierre de Coubertin, který přišel s myšlenkou znovu vzbudit starou olympiádu. To se povedlo, ale trochu v jiném kabátě a provedení. První, skoro až po tisíci letech, se konala v Aténách v Řecku v roce 1896. Zprvu závodilo jen zhruba 200 mužů ze 14 zemí, ale dnes už se čísla sportovců i zemí účastnících

se olympiády určitě zvýšila. Už se také rozrostl počet disciplín na 43. Až roku 1912 se ženy dočkaly povolení ke startu na olympijských hrách, a to jen v jedné disciplíně - v plavání. Po 16 letech se k ženskému plavání přidala i

atletika. Rok 1924 přinesl i zimní olympijské hry. Velikou událostí jsou pro tělesně postižené atlety paralympijské hry. Ty se konají vždy v krátkém sledu po olympiádě. První se konaly roku 1960.

Symboly olympijských her

Symboly olympijských her jsou: **vlajka**, která má pět kruhů (modrý vyznačující Evropu, černý podle černého světadílu Afriky, červený pro Ameriku, žlutý pak připadá na Asii, no a zelený pro hostitelskou

zemi letošních olympijských her - Austrálii).

Motto olympiády je „Rychleji, výše a silněji“. **Pochodeň** se přenáší v několika štafetách z Řecka.

Slavné postavy olympijských her

Známí sportovci olympijských her jsou třeba Jesse Owens, který vytvořil na olympiádě v Německu 6 rekordů. Zvláště dominoval ve skoku vysokém. Bob Beamon na olympiádě v Mexiku skočil do dálky neuvěřitelných 8 metrů a 90 centimetrů. Jeho olympijský rekord stále trvá. Na světové scéně ho však překonal Mike Powell 8 metry a 95 centimetry. Mark Spitz získal na olympiádě v Německu 7 zlatých v plavání. Caři Lewis vyhrál skok do dálky na olympiádách v roce 1984, 1988, 1992 a v roce 1996 na olympijských hrách v americké Atlante a v roce 1991 dosáhl i největší rychlosti, kterou olympijské hry pamatují, v běhu na 100 metrů, a to neuvěřitelných 43,344 kilometrů za hodinu. A do této společnosti patří bezesporu i český atlet Emil Zátopek. Na olympiádě ve Finsku vyhrál na vytrvalostních tratích, co

se dalo - tedy na 10 kilometrech, na 5 kilometrech a v maratónu. Edwin Moses dokázal na olympijských hrách v Montrealu udržet neuvěřitelný rytmus třinácti kroků mezi jednotlivými překážkami po celou dobu závodu a dosáhl času 47,64 sekundy. Etiopce Abede Bikila a Němec Cierpinski jsou jediní dva atleti, kteří získali na olympijských hrách dvě zlaté z maratónu. Američan Al Oerter dosáhl v historii olympijských her jedinečného úspěchu, stal se čtyřikrát za sebou vítězem v hodů diskem v letech 1956, 1960, 1964 a 1968. Jan Železný třikrát za sebou vyhrál soutěž oštěpařů na olympijských hrách v Barceloně, Atlante a Sydney. Kusuo Kitamura vyhrál závod na 1500 metrů za 19:12:4 a tím vytvořil i olympijský rekord. V Los Angeles 1932, kdy vyhrál, mu bylo čtrnáct.

*Z Velké dětské encyklopedie, Světa kolem nás a Příručky mladých svišťů 4
čerpal Martin Jiruška, VII. A.*

pozor soutěž

pozor soutěž

Olympijský kviz

Není to tak dlouho, co skončily letní olympijské hry. Určitě řada z vás s napětím sledovala, jakých výsledků dosáhnou sportovci z celého světa, kam se až posunou hranice lidských možností. Pro ty, kteří mají o sport zájem, ale i pro ty, kteří si dovedou informace vyhledat nebo zjistit, tu máme novou soutěž. Odpovězte co nejlépe na otázky následujícího kvizu. Odpovědi napište na úhledný papír, nalepte soutěžní kupón a vložte do schránky „Školní vrby“. Na vylosovaného výherce čeká zajímavý časopis.

1. Jaké město bude pořádat příští olympijské hry?
  - a) Atény
  - b) Salt Lake City
  - c) Paříž
2. V jaké disciplině získala zlatou medaili Dana Zátopková, manželka Emila Zátopka?
  - a) v běhu na 400 metrů
  - b) v hodu koulí
  - c) v hodu oštěpem
3. Která rada je chybná?
  - a) Atlanta, Sydney, Atény
  - b) Dvořák, Seberte, Ryba
  - c) Janků, Hilgertová, Sionko
4. Kolikátá skončí Česká republika v medailovém hodnocení zemí?
  - a) 8
  - b) 18
  - c) 28
5. Kolik zlatých medailí má Česká republika a kdo se o ně zasloužil?
  - a) 2 - Hilgertová, Železný
  - b) 3 - Kraj, Železný, Hilgertová
  - c) 4 - Kraj, Železný, Hilgertová, Doktor
6. Které naše atletky se umístily na sedmém místě ve finále štafety na 4 krát 400 metrů?
  - a) Fuchsová, Burianová, Ficková, Benešová
  - b) Benešová, Formanová, Burianová, Fuchsová
  - c) Burianová, Kašpárková, Formanová, Dvořáková

7. Kolik metrů hodil ve finále hodu oštěpem Jan Železný?

- a) 88 metrů, 15 centimetrů
- b) 90 metrů, 17 centimetrů
- c) 93 metrů, 19 centimetrů

8. Který národ měl na olympijských hrách vedle České republiky zastoupení ve finále boxu ve váhové kategorii do 81 kilogramů?

- a) Kuba
- b) Ukrajina
- c) Rusko

9. Který plavec získal nejvíce medailí?

- a) Ian Thorpe
- b) Daniel Málek
- c) Alexii Němov

10. Který český cyklista dopoval a nemohl se zúčastnit závodu olympijských her?

- a) Jan Svorada
- b) Pavel Buran
- c) Jan Hruška

Martin Jiruška, VII. A

PŘÍBĚHY VŠEDNÍHO DNE, DO KINA SE ŠPUNTY DO UŠÍ A KOLÍČKEM NA NOS

Kino. To je velice oblíbené a vyhledávané místo. Sice si říkám, jestli není jednodušší půjčit si film ve videopůjčovně, vzít si mísu slaných brambůrek a v teple domova sebou plácnout do křesla? A navíc, ještě bych ušetřila. Je to mnohem snazší, ale ne poučnější. Nikdy nevíte, co se vám může přihodit, a takové kino, to je výborná škola života.

Jednoho letního večera na konci prázdnin jsme se rozhodli ještě s několika kamarády jít do kina. Dávali 60 sekund, film s obrovskou reklamou a mým oblíbeným Nicolasem Cagem. Celý den se schylovalo k tomu, že bude pršet. Nás to ale neodradilo, a tak jsme šli na vytoužený film. Po zakoupení lístků se strhnul obrovský liják, ale my i přes nepřízeň počasí vytrvali. I přestože pršelo, lidí se sešlo hodně. Někdo si vlezl pod deku, smíšené dvojice zaháněli zimu a vtíravé kapky jinak. Film začal. Avšak po uběhnutí úvodních jmen se za námi ozval táhlý projev mužství způsobený limonádou, který trval téměř po celou dobu titulků. Jeho ozvěna se ozývala ještě hodně dlouho. Tato záležitost se opakovala po celou dobu, co jsme film

sledovali. Celí znechucení, i když také pobavení, jsme se uvelebili na tvrdé lavičce. Klid však netrval dlouho. Zezadu se k nám linula vůně marihuany, na které si labužníci za námi pochutnávali, a myjí za chvíli přišli na chuť také; co bychom si nečuchli, vždyť je to zdarma a patří to k dnešní době. Mezitím přestalo pršet a my zjistili, že se počet návštěvníků ještě rozrostl díky tajným vchodům ze stran kina. V duchu jsme si vynadali, že nejsme více nápadití, vždyť padesát jedna korun je padesát jedna korun.

Nicolas byl opět neodolatelný a film, v němž hrál, naprosto skvělý. Se zalehlýma ušima a lehce omámení marihuanou jsme si odnesli několik poučení: Do kina klidně chodit bez peněženky, nezapomenout si limonádu, abychom zpříjemnili lidem okolo zážitek, a sedat si do blízkosti výrostků, ze kterých je cítit oblíbená rostlinka. No řekněte sami, zažijete toto doma po boku svých rodičů?

Hana Hutlová, IX. A

KNIHOMOL

KNIHOMOL

Doporučujeme!!

Přečtěte si!!

Winston Groom: Forrest Gump

Gump je jméno, které většina z nás zná z velmi úspěšného stejnojmenného filmu. Jelikož tomu bude už pár let, co jsem ho viděla, nerozmýšlela jsem se nad tím, zda-li si knížku přečíst, nebo ne. Po celou dobu, co jsem ji četla, a týden zase tak dlouhá doba není, jsem ani na chvíli nelitovala.

Když se podíváte do slovníku a najdete si slovo idiot, zjistíte, že je zde definováno jako slabomyslný člověk - blbec. A takovéto dítě se jednoho dne narodilo paní Gumpové. Poté, co trochu povyroستlo, nebylo pochyb o tom, že Forrest se bude lišit od ostatních dětí. Nejen, že se stával středem posměšků a šikany, byl také nucen nastoupit do zvláštní školy. Během krátké doby však vyrostl tak, že si ho jednoho dne vyhlédl fotbalový trenér a Forrest začal tento sport provozovat. Práce s ním nebyla jednoduchá, vždyť to byl obyčejný idiot. V tuto dobu se nastarovala neuvěřitelná Gumpova kariéra, která neměla konce. Hrál fotbal za vysokou školu, ze které ho vyhodili, dostal se do války ve Vietnamu, prožil slávu jako muzikant se skupinou Nakráplý šišky, byl také šampiónem v ping-pongu, profesionálním zápasníkem, či geniálním šachistou. Do tohoto života krásně zapadá i prosperující podnikatel. Forrestovou životní láskou se stala Jenny Curranová, která ho provázela celým životem a ovlivňovala jeho činy.

Asi se ptáte, jak slabomyslný člověk může mít takovýto bohatý život. Pro mne to zůstává také záhadou, každopádně knížka stojí za přečtení. Hodně se liší od ostatních, neboť jsou v ní tvary nespisovné, chybí čárky a uvozovky a jsou

tu slova, která používáme mimo dosah učitelských uší. Možná proto mi byla tak blízká a lehce jsem si ji zamilovala. Tento geniální idiot mě mnohdy rozesmál, a když jsem ji jednoho odpoledne zaklapla, bylo mi líto, že se musím s oblíbeným idiotem rozloučit.

Hana Hutlová, IX. A

MAUGLÍHO HRÁTKY SE ZVÍŘÁTKY ANEB SEZNAMTE SE SPOLU

Slovo autora této rubriky: „Chtěla jsem Vám jen říci, že jsem tyto hry připravovala s radostí a vtipem. Doufám, že se Vám budou líbit, protože mně daly hodně práce.“

„Ahoj, chtěl bych se Ti představit, mé jméno je Mauglí. Žiji v džungli se svými neobyčejnými přáteli. Asi se budete krápně divit, ale moje adoptivní matka je čistokrevná vlčice, která mne spolu s mými vlčími bratry vychovala a ubránila před nepřáteli. Ptáte se, jak jsem se zde ocitl? Když jsem byl ještě malé novorozeně, mne a mé rodiče napadl můj dosavadní nepřítel Šérchán a unesl mě. Vlci mne zachránili a tak si tu žiji. Teď Ti

asi v hlavě vrtá otázka: Vždyť já se tady seznamuji s úplným nevzdělcem? NE ! V džungli se člověk má co učit. Ale to se dovíte zase někdy jindy.“

TVŮJ PRVNÍ ÚKOL:

Toto je Balú, nemá sice nic moc v hlavě, ale zato má dobré a laskavé srdce. Jediný tvor ho dokáže opravdu velmi rozzlobit. Poznejte z Balúova popisu, o které zvíře se jedná.

Bálů: „Je to velmi učenlivé, ale zároveň drzé zvíře. Aby někoho rozzuřilo, stačí, aby po něm hodilo ořech. Avšak nikdo mu nedokáže vynadat, neboť mu bleskurychle uteče. Můžeme ho vidět v korunách stromů nebo u lidí v ZOO. Aby vás ještě více pošádli, věší se na větve za svůj dlouhý ocas, no prostě a jednoduše to je _____.“

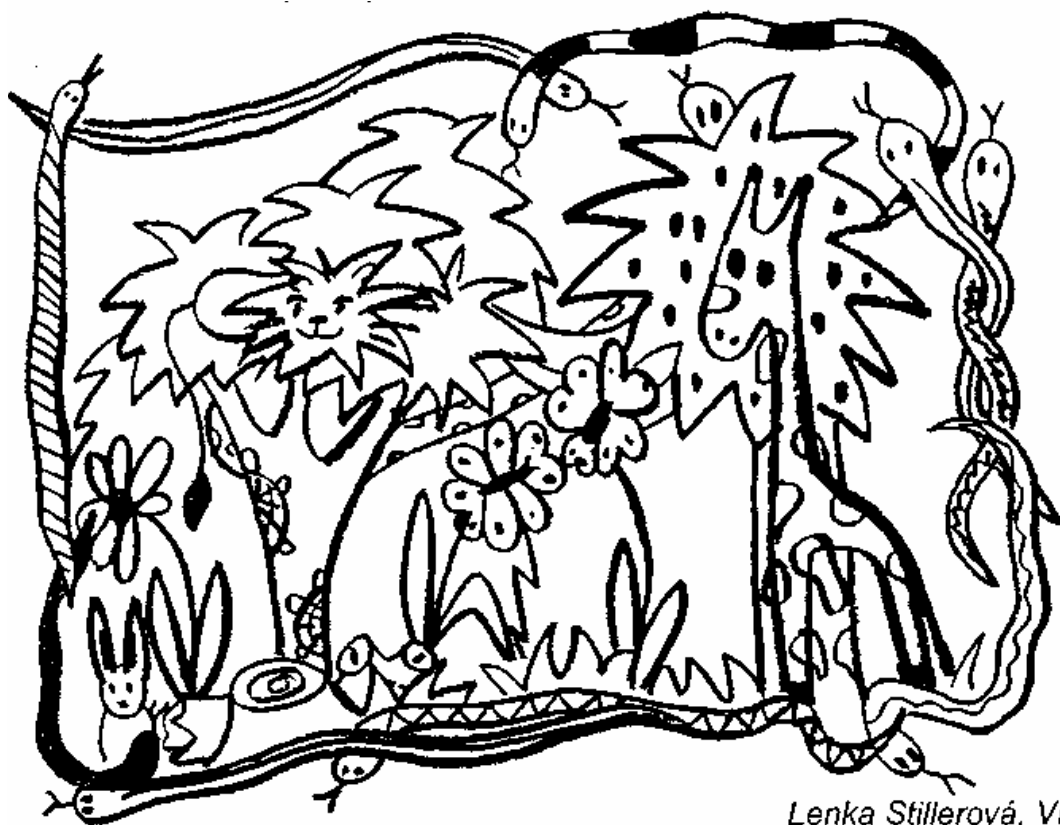
TVŮJ DRUHÝ ÚKOL:

Spousta zvířat a lidí se domnívá, že zná všechna potřebná slova k životu. Možná někdo ano, ale určitě si nedokáže vybavit pět slov, která začínají na stejné písmeno. Pokus se doplnit v jedné minutě tuto tabulku.

S					
	S				
		S			
			S		
				S	
					S
					S

TVŮJ POSLEDNÍ ÚKOL:

Do tohoto obrázku je ukryto sedmnáct zvířátek, máš dobré oči?

Lenka Stillerová, VIII. B

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

❖ **redakční rada:** M. Čermáková, V. Blešová, K. Emrová, H. Hutlová, M. Jiruška, J. Machová, V. Pullmanová, K. Soudková, L. Stillerová, V. Šustrová, A. Vašáková, B. Viktorinová, E. Zajícová, A. Tichá, technická spolupráce: M. Brož

❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 0455/62 06 07, e-mail: broz@zsmalika.cz